

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci vyžiadanej osoby **P. B.** v konaní o návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby, na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, prerokoval na neverejnom zasadnutí 20. mája 2015 v Bratislave sťažnosť vyžiadanej osoby P. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. apríla 2015, sp. zn. 6Ntc 4/2015, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť vyžiadanej osoby P. B. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Sudca Krajského súdu v Trnave na základe návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave uznesením z 28. apríla 2015, sp. zn. 6Ntc 4/2015, rozhodol tak, že podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze sa vyžiadaná osoba P. B., od 31. marca 2015 v predbežnej väzbe v Ústave na výkon väzby v Leopoldove, berie do vydávacej väzby.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podala vyžiadaná osoba P. B. prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť (č.l. 65). V sťažnosti uviedol, že rozhodnutie Krajského súdu v Trnave považuje za nezákonné. Žiada, aby Európsky zatýkací rozkaz vydaný prokuratúrou Korneuburg Rakúska republika, sp. zn. 4 St 55/15v, z 20. marca 2015 nebol vykonaný. Podľa názoru vyžiadanej osoby vydávacia väzba je nezákonná, pretože mu nebol doručený návrh Krajskej prokuratúry v Trnave na vzatie do vydávacej väzby, doposiaľ nebol oboznámený s originálom európskeho zatýkacieho rozkazu (EZR), ktorý mu nebol doručený, a preto sa nemohol k nemu vyjadriť. Pred vzatím do vydávacej väzby nebol

vypočutý. Skutky, ktorých sa mal dopustiť nie sú totožné so skutkami, ktoré sú uvedené v napadnutom uznesení. Trestnej činnosti sa nedopustil. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby napadnuté uznesenie bolo v celom rozsahu zrušené a aby bol prepustený z väzby na slobodu.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia krajského súdu a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby P. B. nie je dôvodná.

Z obsahu spisu je zrejmé, že vyžiadaná osoba P. B. sa od 31. marca 2015 nachádzala v predbežnej väzbe na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného 20. marca 2015 pod sp. zn. 4 St 55/15v, Prokuratúrou Korneuburg Rakúska republika na účely trestného stíhania pre trestný čin organizovanej alebo ozbrojenej lúpeže podľa § 125, § 126, § 127, § 128, § 129 a § 130 rakúskeho Trestného zákona, za ktoré mu hrozí trest odňatia slobody až na 10 rokov a ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

- v čase medzi 19. májom 2014 a 20. májom 2014 v obci L. spoločným konaním s ďalšími osobami odcudzil osobné motorové vozidlo zn. Audi A6, čiernej farby, čím spôsobil škodu spoločnosti S. vo výške 25 990 €,
- dňa 31. augusta 2014 v obci P. spoločne s M. H. odcudzil bankomat značky NCR, typ Personas 77, č. 14.4182272, spolu s hotovosťou vo výške 72 960 € tak, že oceľovou tyčou vypáčil dvere do predajne SPAR a vo vstupnej hale ho vytrhol z ukotvenia pomocou reťaze upevnenej na osobnom motorovom vozidle, značky Audi A6, ktoré odcudzil,
- dňa 31. augusta 2014 v obci P. poškodil pneumatiky na policajných vozidlách tak, že ich prepichol, čím spôsobil Policajnej inšpekcii P. škodu vo výške 270 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti konštatuje, že orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem o vydanie vyžiadanej osoby P. B. predložil 8. apríla 2015 originál EZR v rámci zákonom stanovenej lehoty trvania predbežnej väzby tejto osoby (§ 15 ods. 5 zák. o EZR).

Následne krajská prokurátorka príslušnej Krajskej prokuratúry Trnava s poukazom na § 16 ods. 1 zák. o EZR predložila návrh na vzatie tejto vyžiadanej osoby do vydávacej väzby príslušnému Krajskému súdu v Trnave.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že sudca krajského súdu rozhodol o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby v rámci zákonom predpokladanej 40 dňovej lehoty trvania predbežnej väzby pri dodržaní práv vyžiadanej osoby o povinnej obhajobe v zmysle § 14 ods. 1 EZR.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov, ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o EZR na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie.

Rozhodnutie Krajského súdu v Trnave o vzatí vyžiadanej osoby P. B. do vydávacej väzby zodpovedá zákonným požiadavkám už citovaného ustanovenia § 16 ods. 1 EZR na zabezpečenie prítomnosti tejto osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky tak, aby sa nezmaril jeho účel.

Z hľadiska dôvodov sťažnosti vyžiadanej osoby je potrebné dodať nasledovné.

Inštitút vydávacej väzby v konaní o EZR (§ 16 zák. o EZR) má iný charakter než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvej časti Trestného poriadku. Pri rozhodovaní o vydávacej väzbe ide o zabezpečenie vyžiadanej osoby na účel tohto konania, nie však o prejudikovanie rozhodnutia, ktoré je jeho výsledkom.

Pokiaľ v sťažnosti sťažovateľ namieta nevypočutie súdom v rámci tohto konania, ide tiež o rozdiel oproti rozhodovaniu o väzbe v konaní vedenom na základe obvinenia orgánmi Slovenskej republiky. K výsluchu, resp. osobnému vyjadrovaniu sa k relevantným okolnostiam môže dôjsť následne pri rozhodovaní o výkone EZR, a to vždy na základe žiadosti vyžiadanej osoby alebo jej obhajcu, ktorá má za následok konanie verejného

zasadnutia (§ 22 ods. 3 zák. o EZR) .Od rozhodnutia o výkone EZR potom bude závisieť i ďalšie trvanie väzby.

V tomto prípade platí, že dôvodnosť vydávacej väzby je determinovaná inými okolnosťami než dôvodnosťou samotného trestného stíhania v štáte pôvodu. Uplatnené námietky v podanej sťažnosti sú irelevantné, pretože vykonávajúci justičný orgán nie je oprávnený skúmať, či sa osoba, o vydanie ktorej sa žiada, skutočne dopustila skutkov, ktoré sú predmetom EZR, lebo túto otázku môže po riadnom procesnom postupe (vykonaní potrebného dokazovania) posúdiť len justičný orgán, ktorý bude konať o podanej obžalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že v danom prípade ide o pozbavenie slobody podľa čl. 5 ods. 1 písm. f/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na ktoré sa (na rozdiel od písmena c/ tohto odseku) nevzťahujú práva podľa čl. 5 ods. 3 Dohovoru.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o podanej sťažnosti tak, ako je to vo výroku tohto uznesenia uvedené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. mája 2015

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Vypracovala: JUDr. Alena Šišková

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová